

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

DOSAR NR. 4489/1/2010

ÎN C H E I E R E

Sedința publică din 7 septembrie 2011

Completul compus din:

Mirela Sorina Popescu - Președinte
Victor Cameniță Pașca - Judecător
Traian Gherasim - Judecător

Magistrat asistent : Andreea Daniela Ionescu

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție a fost reprezentat de procuror Cameluș Păduraru.

*** * ***

S-a luat în examinare cauza privind pe inculpații:

- **VOICU CĂTĂLIN**, trimis în judecată, în stare de arest preventiv pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- trafic de influență (două fapte), în formă continuată prevăzute și pedepsite de art. 257 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu modificările și completările ulterioare cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal;

- fals în înscrisuri sub semnătură privată în legătură cu fapte de corupție, prevăzută de art. 290 Cod penal raportat la art. 17 alin. 1 lit. c din Legea nr. 78/2000 cu modificările și completările ulterioare cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal, toate cu aplicarea art. 33 lit. a Cod penal;

- **COSTINIU FLORIN**, trimis în judecată, pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la trafic de influență prevăzută și pedepsită de art. 26 Cod penal raportat la art. 257 Cod penal cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu modificările și completările ulterioare;

- **CĂȘUNEANU COSTEL**, trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență prevăzută și pedepsită de art. 6¹ din Legea nr. 78/2000 cu modificările și completările ulterioare cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal și,

- **LOCIC MARIUS**, trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- cumpărare de influență prevăzută de art. 6¹ din Legea nr.78/2000 cu modificările și completările ulterioare, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal;

- fals în înscrisuri sub semnătură privată în legătură cu fapte de corupție, prevăzută și pedepsită de art. 290 Cod penal raportat la art. 17 alin. 1 lit. c din Legea nr. 78/2000 cu modificările și completările ulterioare cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal;

- participație improprie la infracțiunea de fals intelectual la Legea contabilității în legătură cu fapte de corupție, prevăzută de art. 31 alin. 2 Cod penal raportat la art. 43 din Legea nr. 82/1991 (republicată) cu referire la art. 289 Cod penal combinat cu art. 17 alin. 1 lit. c din Legea nr. 78/2000 cu modificările și completările ulterioare, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal, toate cu aplicarea art. 33 lit. a Cod penal.

S-au prezentat: inculpatul Voicu Cătălin, asistat de avocați Iordăchescu Ilie Ion, Șerban Nicolae și Cazacu Ioan, apărători aleși, inculpatul Costiniu Florin, asistat de apărători aleși, avocat Drăghici Alice și avocat Nechita Ionel, inculpatul Cășuneanu Costel, asistat de apărători aleși, avocat Mateuț Gheorghită și avocat Mihai Neamț și inculpatul Locic Marius asistat de apărător ales, avocat Nedelcu Constantin.

S-au mai prezentat martorii: Mocanu George Alin și Popa Vasilica, precum și expertul Pop Gheorghe.

Au lipsit martorii: Bărbulescu Lidia, Rușitoru Mihăiță Cătălin și Suditu Andrei.

Procedura de citare nu a fost îndeplinită cu martorii lipsă.

Ședința de judecată a fost înregistrată conform dispozițiilor art. 304 din Codul de procedură penală.

Magistratul asistent a învederat instanței că la dosarul cauzei au fost depuse următoarele acte:

- adresă din partea Serviciului Român de Informații prin care se înaintează DVD-ul marca PRINCO conținând două listingeri ale convorbirilor telefonice purtate în data de 3 august 2009 și 11 septembrie 2001 între Cășuneanu Costel și Voicu Cătălin, precum și 2 sesiuni audio corespunzătoare acestora. Prin aceeași adresă s-a mai arătat că informațiile deținute de instituție au fost puse deja la dispoziția organelor de urmărire penală, SRI fără a mai deține alte date în afara celor comunicate;

- adresă din partea domnului avocat Dinu Mihai, apărător ales al inculpatului Voicu Cătălin, prin care arată că i-a încetat contractul de asistență juridică cu inculpatul de la data de 29 august 2011.

Magistratul asistent a mai învederat instanței că s-au prorogat pentru acest termen :

- discutarea cererii formulate de inculpatul Cășuneanu Costel, privind solicitarea ca SRI să procedeze la declasificarea echipamentelor și informațiilor privind echipamentele folosite la efectuarea înregistrărilor și convorbirilor telefonice purtate de inculpați, după exprimarea opiniei expertului;

- discutarea cererii formulate de inculpatul Cășuneanu Costel, privind revocarea măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara;

- discutarea cererii formulate de același inculpat, privind efectuarea unei adrese către INEC prin care să se solicite expertului să comunice în scris metodele, programele de calculator și bazele de date ce vor fi utilizate pentru efectuarea expertizei, precum și a standardelor, metodelor sau manualelor de bune practici ce vor fi folosite pentru calcularea științifică a posibilității de stabilire a caracterului autentic sau copie a înregistrărilor efectuate.

Instanța, în baza art. 319 Cod procedură penală a cerut martorilor Mocanu George Alin și Popa Vasilica, să părăsească sala de ședință și le-a pus în vedere să nu se îndepărteze fără încuviințarea sa, procedând la o discuție preliminară cu expertul, desemnat să efectueze expertiza, ocazie cu care s-a adus la cunoștință obiectivele expertizei, adresa SRI prin care se arată că echipamentele folosite la înregistrarea convorbirilor sunt clasificate, și adresa nr.113 din 1 iulie 2011 ce conține răspunsul de la INEC vizând efectuarea examinării prealabile a înregistrărilor ce fac obiectul expertizei.

Expertul Pop Gheorghe a arătat că pentru îndeplinirea obiectivelor expertizei, în special, cel vizând autenticitatea și realitatea interceptărilor convorbirilor telefonice, trebuie întrunite cumulativ 3 cerințe, și anume:

1. Înregistrarea reală trebuie efectuată simultan cu evenimentele din datele respective. Nu se pot folosi copii fiind necesară folosirea suporturilor originale care conțin înregistrarea creată odată cu interceptarea;

2. Înregistrarea examinată să nu fie alterată sau să nu prezinte urme ori semne de alterare;

3. Înregistrarea să fie făcută cu echipamentele cu care se susține că a fost făcută, ceea ce impune ca expertul să aibă la dispoziție echipamentul cu care s-a făcut efectiv înregistrarea.

Față de cele prezentate a susținut că autenticitatea certă a înregistrărilor nu poate fi stabilită în lipsa echipamentelor. Așa fiind, în lipsa echipamentelor, se poate pronunța doar asupra posibilității ca înregistrările să prezinte alterări sau să conțină urme care au legătură cu originalul.

Avocat Cazacu Ioan a arătat că în raport de cele susținute de expert, concluzia ce se impune este aceea că suporturile puse la dispoziția acestuia au suferit modificări și că, evident, nu sunt autentice.

Expertul a arătat că în acest moment nu există o metodologie științific recunoscută prin care să se dovedească cu certitudine că o discontinuitate evidențiată în înregistrări este datorată unei cauze obiective sau subiective.

Procurorul a susținut că anterior, când se făceau înregistrări pe bandă magnetică și ulterior se depunea caseta, se puneau problema suporturilor originale. În momentul de față când înregistrările se fac pe un server, respectiv în sistem digital, nu se mai poate discuta de suporturi originale.

Expertul a arătat că este greu de stabilit cu certitudine dacă suportul este original, chiar și în situația existenței înregistrărilor digitale pe suporturi originale. În această situație, autenticitatea înregistrărilor nu mai poate fi stabilită integral de către expert, pentru că nu sunt îndeplinite cele 3 cerințe mai sus enumerate mai sus, acest lucru rămânând în sarcina instanței, în raport de probele și datele aflate la dosar.

Avocat Cazacu Ioan a susținut că expertul a explicat foarte bine diferența dintre înregistrarea analogică și cea digitală, enunțând o părere științifică pe baza căreia se poate concluziona că în lipsa originalelor, nu se poate pronunța asupra tuturor obiectivelor expertizei.

Instanța a solicitat expertului, în raport de dispozițiile Codul de procedură penală, cu referire la suportul original, să lămurească dacă înregistrarea digitală - imagine sau sunet - efectuată pe diferite aparate sau mijloace, practic suportul original al acesteia, îl reprezintă cardul din camera digitală sau hardul camerei, respectiv al calculatorului.

Expertul a arătat că în momentul efectuării înregistrării, aceasta ar trebui să intre în conservare, așa încât, dacă s-a conservat rămâne suportul original.

De asemenea, instanța, a întrebat expertul dacă un DVD reprezintă o copie de pe suportul original.

Expertul a arătat că pot exista situații când înregistrarea se face direct pe suporturi tip CD, DVD, dar până când nu se face expertiza acestora nu se poate ști dacă sunt suporturi originale sau copii.

În fine, instanța a întrebat expertul dacă analizând o copie a unei înregistrări poate stabili dacă aceasta conține discontinuități, adăugiri sau omisiuni.

Expertul a arătat că examinând înregistrările, există posibilitatea să identifice toate alterările suferite de înregistrare la transferul pe suport, însă există și situații când acestea nu se pot determina.

Avocat Nechita Ionel a întrebat expertul dacă poate fi garantată originalitatea și autenticitatea înregistrărilor în lipsa semnăturilor electronice a celui ce a făcut înregistrarea pe suport sau hard.

Expertul a arătat că semnătura electronică este o platformă pentru a determina pe ce anume s-a efectuat înregistrarea, și nu constituie o garanție totală, ea putând fi aplicată și ulterior, fără a se putea stabili momentul efectiv când a fost aplicată.

Avocat Ilie Iordăchescu a întrebat expertul dacă i-au fost puse la dispoziție suporturile originale ale înregistrărilor.

Expertul a arătat că a fost invitat la sediul instanței, de unde a ridicat suporturile înregistrărilor, și urmează să stabilească dacă sunt sau nu originale, după ce le va examina.

Avocat Alice Drăghici a arătat că față de explicațiile expertului, există posibilitatea ca și DVD-ul să fie suport original. În această situație, a întrebat expertul dacă, tehnic, poate face diferența între un DVD suport original și DVD copie.

Expertul a arătat că există această posibilitate, însă în situația de față nu i-au fost puse la dispoziție și copii. A mai precizat că, de regulă, originalele conțin mai multe înregistrări, așa că se fac copii pentru evaluare. A mai susținut că suporturile unor înregistrări, originale sau nu, nu trebuie considerate a priori originale, aceasta urmând a se stabili prin expertiză.

Procurorul a solicitat expertului să precizeze cum anume va proceda în situația în care nu i se vor putea pune la dispoziție echipamentele folosite la înregistrări.

Expertul a arătat că în această situație nu va mai putea răspunde la toate obiectivele stabilite de instanță. Instanța poate

însă să deroge expertului, atribuții în baza cărora să se poată pronunța chiar în absența echipamentelor.

Avocat Cazacu Ioan a solicitat ca expertul să răspundă în scris, care sunt standardele internaționale și programele utilizate la efectuarea expertizei.

Avocat Iordăchescu Ilie a solicitat instanței să ceară Parchetului să pună la dispoziția expertului și copii de pe suporturile originale, alături de suporturile originale pentru ca expertul să poată face comparație și să verifice ce anume s-a transcris.

Avocat Nechita Ionel a întrebat expertul dacă, în absența echipamentelor, se poate pronunța cu privire la autenticitatea înregistrărilor.

Expertul a arătat că în absența echipamentelor nu se poate stabili autenticitatea înregistrărilor.

Instanța a pus în discuția părților participarea expertului parte recomandat de către inculpați în faza premergătoare întocmirii raportului de expertiză, în raport de precizările făcute de INEC în adresa nr. 113 din 1 iulie 2011.

Avocat Alice Drăghici l-a întrebat pe domnul expert Pop Gheorghe dacă expertul parte va avea acces la suporturile originale.

Expertul a arătat că nu este de competența sa să limiteze accesul expertului parte la suporturile originale care însă îi vor fi puse la dispoziție, înainte și după ce se vor afla la dispoziția expertului oficial.

Avocat Cazacu Ioan a întrebat expertul dacă îi va permite expertului parte Grigoraș să participe la discuții în faza premergătoare întocmirii raportului de expertiză.

Instanța a învederat părților că participarea expertului recomandat de inculpați în faza premergătoare întocmirii raportului de expertiză este posibilă și chiar utilă, așa cum rezultă din chiar răspunsul înaintat de INEC Înaltei Curți de Casație și Justiție prin adresa nr.113 din 1 iulie 2011 (fila 35 dosar instanță).

Instanța, după epuizarea explicațiilor preliminare date de expertul Pop Gheorghe, a procedat conform dispozițiilor art. 327 din Codul de procedură penală, la ascultarea martorilor: Popa Vasilica și Mocanu George după ce în prealabil au fost identificați și legitimați sub prestare de jurământ, cu respectarea dispozițiilor art.84-86 Cod procedură penală, declarațiile acestora fiind consemnate în scris și atașate la dosarul cauzei.

Înalta Curte a acordat posibilitatea tuturor părților să adreseze, pe rând, prin intermediul instanței, întrebări martorilor prezenți, răspunsurile acestora fiind consemnate în declarații.

Instanța, după ce a constatat că inculpatul Cășuneanu Costel își însușește cererea de revocare a măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara, a dat cuvântul apărătorilor aleși ai acestuia, în susținerea cererii.

Avocat Mateut Gheorghită, apărător ales al inculpatului Cășuneanu Costel, a arătat că măsura preventivă a obligării de a nu părăsi țara trebuie să fie în întregime justificată, invocând în acest sens dispozițiile art.137 alin.3 Cod procedură penală, în raport de care trebuie să fie indicate temeiurile concrete ce au determinat luarea măsurii, apreciind că în acest moment procesul nu se mai justifică menținerea ei.

În acest sens, a invocat jurisprudența CEDO în raport de care temeiurile ce au stat la baza luării aceste măsuri trebuie să existe pe toate durata măsurii.

Or, la acest moment procesul s-au administrat toate probele ce-l privesc pe inculpatul Cășuneanu Costel, astfel că măsura preventivă, fiind dispusă în scopul asigurării bunei desfășurări a procesului penal, în momentul de față nu se mai justifică, nemaexistând riscul influențării martorilor sau exercitarea vreunei acțiuni din partea inculpatului de natură a zădărnici aflarea adevărului.

În același sens, a evidențiat și conduita procesuală pozitivă a inculpatului care a fost prezent la toate termenele, declarațiile sale din timpul urmăririi penale și din fața instanței fiind complete și exacte, astfel că nu există riscul ca acesta să se sustragă de la judecată sau să împietzeze buna desfășurare a procesului penal.

În concluzie, în raport de disp. art. 139 alin. 2 teza a II-a Cod procedură penală a solicitat admiterea cererii și revocarea măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara luată față de inculpat.

Avocat Mihai Neamț a susținut că la acest moment procesul instanța trebuie să verifice necesitatea menținerii acestei măsuri care a fost dispusă inițial, ca o garanție suplimentară în ceea ce-l privește pe inculpatul Cășuneanu Costel, apreciind că acestuia i-au fost restricționate în prezent, drepturile fundamentale fără a mai exista necesitatea menținerii acestei măsuri, iar durata ei a devenit excesivă. A mai arătat că

au fost puse la dispoziția instanței dovezi incontestabile cu privire la faptul că inculpatul prezintă garanții personale în raport de care va fi asigurată buna desfășurare a procesului penal și că nu se mai impun garanții procesuale suplimentare.

De asemenea, a mai susținut că în cauză au fost administrate probe obiective, că măsura preventivă luată față de inculpat în acest stadiu procesual, și-a epuizat forța și scopul, devenind disproporționată, împrejurare în care menținerea ei în continuare este abuzivă. În consecință a solicitat admiterea cererii și revocarea măsurii.

Procurorul a solicitat respingerea cererii de revocare a măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara, susținând că temeiurile care au stat la baza luării acestei măsuri subzistă și impun menținerea acesteia. Nu se poate susține că măsura și-a atins scopul, câtă vreme a fost luată pentru buna desfășurare a procesului penal și pentru asigurarea soluționării cu celeritate a cauzei. Astfel a susținut că există riscul ca inculpatul să se sustragă cercetării judecătorești, având în vedere că deține o rezidență în Germania; probatoriul nu a fost epuizat, urmând a fi audiați martori și a se întocmi raportul de expertiză. Nu în ultimul rând, a precizat că față de ceilalți inculpați a fost dispusă aceeași măsură, luată pe baza acelorași considerente, iar argumentele invocate de inculpatul Cășuneanu Costel nu îl îndreptățesc să beneficieze de o situația diferită.

Inculpatul Cășuneanu Costel, în ultimul cuvânt, a arătat că, întrucât de 1 an și 5 luni nu a putut părăsi România, afacerile sale cu partenerii externi au avut de suferit, prin faptul că a fost în imposibilitate de a avea discuții cu aceștia, față în față, consecința fiind producerea unor importante prejudicii în patrimoniul firmei pe care o administrează.

A mai arătat că dorește să-și poată desfășura activitatea curentă din societate, să se poată deplasa liber, învederând că nu are nici cea mai mică intenție de a se sustrage de la cercetarea judecătorească arătând că a depus la termenul anterior înscrisuri în dovedirea susținerilor sale.

Nu în ultimul rând, a precizat că are și probleme grave de sănătate și că dorește să ia legătura cu medicul de familie din Germania.

Instanța a întrebat părțile și procurorul dacă insistă în citarea și audierea martorilor din acte și a celor propuși de inculpați în apărare.

Procurorul a arătat că insistă în audierea martorilor din acte solicitând citarea în continuare a acestora, și că nu se opune citării martorilor propuși de inculpați.

Apărătorii aleși ai inculpaților, pe rând, au arătat că sunt de acord cu concluziile reprezentantului Ministerului Public.

Avocata Alice Drăghici a arătat că solicită audierea celor trei martori propuși de inculpatul Costiniu Florin, respectiv: Măniuguțiu Nicolae, Iacob Ioana și Dumitru Magdalena, solicitând ca primii doi să fie citați la locul de muncă, respectiv sediul Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar referitor la cea din urmă, care s-a pensionat a susținut că va face demersuri pentru aflarea adresei de domiciliu pentru a fi citată de instanță.

Apărătorii aleși ai inculpaților Voicu Cătălin, Cășuneanu Costel și Locic Marius, pe rând, au arătat că solicită ca martorii propuși de inculpați să fie audiați la un termen ulterior și că insistă în audierea martorilor din acte.

Avocat Mateuț Gheorghită a susținut cererea aflată la dosar prin care a solicitat instanței să dispună efectuarea unei adrese către INEC prin care să se solicite expertului să comunice în scris, metodele, programele de calculator și bazele de date ce vor fi utilizate pentru efectuarea expertizei, precum și standardele, metodele sau manualele de bune practici ce vor fi folosite pentru calcularea științifică a posibilității de stabilire a caracterului autentic sau copie a înregistrărilor efectuate.

În acest sens a arătat că din explicațiile expertului și în raport de dispozițiile art. 124 alin. 2 Cod procedură penală a rezultat că în ceea ce privește obiectivul expertizei privind stabilirea autenticității înregistrărilor, expertul nu se poate pronunța, în lipsa echipamentelor cu care s-au efectuat înregistrările, aspect față de care a solicitat adresă la SRI pentru a fi pus la dispoziția expertului echipamentul tehnic în vederea efectuării expertizei.

Instanța a învederat apărătorului faptul că acest demers a fost deja efectuat, iar S.R.I. a și răspuns în acest sens.

Avocat Mateuț Gheorghită a arătat că solicită o copie a DVD-ului înaintat de SRI și care conține 2 listinguri ale convorbirilor telefonice din datele de 3 august 2009 și 11 septembrie 2009, dintre Cășuneanu Costel și Voicu Cătălin, precum și 2 sesiuni audio corespunzătoare acestora.

Avocat Cazacu Ioan a susținut că în urma discuțiilor de astăzi cu expertul a înțeles că autenticitatea înregistrărilor nu poate fi stabilită în lipsa echipamentelor cu care s-au făcut

aceste înregistrări, arătând totodată că insistă ca expertul să răspundă la obiectivele stabilite de instanță, inclusiv la cel privind autenticitatea și realitatea înregistrărilor.

Instanța a învederat părților că obiectivele expertizei sunt deja stabilite, nu s-a renunțat și nici nu s-a revenit la acestea.

Avocat Cazacu Ioan a arătat că achiesează la solicitările colegului său avocat Mateuț Gheorghită, cu privire la efectuarea unei adrese către INEC pentru ca expertul să comunice metodele și bazele de date ce vor fi folosite la întocmirea raportului de expertiză.

De asemenea, a arătat că solicită o copie a DVD-ului înaintat de SRI.

Avocat Șerban Nicolae a susținut că în adresa înaintată de SRI se arată că, în DVD-ul transmis instanței au fost reținute și conservate tehnic, exclusiv, convorbirile cu relevanță din punct de vedere penal sau pentru securitatea națională, fiind excluse datele și aspectele referitoare la viața intimă, familială și privată a persoanei, aspecte față de care opinează că nu SRI-ul este cel în măsură să aprecieze acest lucru.

În raport de acestea, a solicitat revenirea cu adresă la SRI pentru a fi comunicat instanței tot ceea ce deține această instituție cu privire la convorbirile din datele de 3 august 2009 și 11 septembrie 2009 purtate între Voicu Cătălin și Cășuneanu Costel, fără nici o cenzură, adică transcrierea convorbirilor în integralitatea lor.

Avocat Nechita Ionel a indicat încheierea din data de 16 februarie 2011 în care instanța a admis proba cu expertiză tehnică, a făcut vorbire de obiectivul stabilit de instanță vizând cele 10 înregistrări redade în procesul verbal din 8.12.2009, de asemenea a indicat adresa nr. 113 din 1 iulie 2011 și completarea aflată la fila 130 dosar instanță de fond raportat la adresa aflată la fila 295 din dosar prin care expertul solicită să i se pună la dispoziție echipamentul tehnic coroborat cu adresa SRI de la fila 285 dosar instanță de fond prin care se indică că nu se poate realiza detașarea echipamentelor tehnice în vederea punerii la dispoziția I.N.E.C. și toate față de precizările preliminare susținute de expertul tehnic, consideră că expertul va trebui să se limiteze la obiectivul stabilit de instanță.

În raport de cele susținute, a solicitat o completare a obiectivului expertizei, în sensul, dacă expertul poate stabili autenticitatea înregistrărilor fără a avea la dispoziție echipamentul folosit.

Avocat Alice Drăghici a solicitat instanței să aprecieze dacă nu este util să așteptăm întâi răspunsul SRI cu privire la declasificarea echipamentelor și a manualelor acestora și apoi să se dispună efectuarea expertizei. Totodată a solicitat ca expertul să se pronunțe numai pe aspecte de natură tehnică și nu criminalistică.

Avocat Cazacu Ioan a susținut că, în condițiile existenței unui răspuns scris al expertului în sensul că nu poate efectua expertiza în lipsa echipamentului folosit la înregistrări, instanța poate dispune în consecință.

Instanța a solicitat apărătorului inculpatului Cășuneanu Costel să-și precizeze poziția cu privire la momentul la care solicită declasificarea de către S.R.I. a echipamentelor și a manualelor folosite, respectiv, înainte sau după sosirea răspunsului scris al expertului.

Avocat Mateuț Gheorghică a arătat că solicită ca declasificarea echipamentelor și manualelor să fie cerută SRI anterior întocmirii expertizei.

Procurorul a considerat că se impune, ca mai întâi expertul să răspundă la obiectivele stabilite de instanță și în raport de aceasta, instanța să ia măsurile ce se vor impune referitor la declasificarea echipamentelor în care s-a făcut înregistrarea.

Totodată, a considerat că nu este necesară stabilirea unui obiectiv suplimentar la cele stabilite prin expertiza deja incuviințată de către instanță.

Cu privire la cererea formulată de avocat Mateuț Gheorghică, privind comunicarea de către expert a metodelor și bazelor de date folosite la întocmirea raportului de expertiză, a susținut că nu este utilă cauzei, întrucât expertul va expune singur metodele și standardele folosite în raportul pe care îl va întocmi. Mai mult decât atât, se pot face obiecțiuni sau chiar se poate audia expertul cu privire la aceste date.

În ceea ce privește solicitarea privind efectuarea unor copii după DVD-ul transmis de SRI a arătat că în principiu nu se opune, însă consideră că s-ar impune ca acest DVD să fie audiat întâi de instanță, eventual în ședință secretă, și după aceea să se pronunțe cu privire la eliberarea acestor copii.

A mai arătat că, în mod corect SRI a procedat la înlăturarea din înregistrările efectuate, a pasajelor care vizează viața privată și de familie a inculpaților care nu au legătură cu cauza.

În ceea ce privește declasificarea echipamentelor a arătat că această solicitare a fost deja făcută SRI-ului, acesta răspunzând prin adresa nr. 18359 din 2.06.2011, aflată la dosar, răspunsul fiind clar și complet.

Cu privire la solicitarea inculpatului Cășuneanu Costel privind listingurile convorbirilor telefonice, consideră că acestea au fost depuse în integralitatea lor la dosarul cauzei.

Avocat Cazacu Ioan a susținut că și reprezentantul Ministerului Public poate solicita o copie a DVD-ului transmis de SRI pentru a lua la cunoștință personal de conținutul acestuia.

Avocat Șerban Nicolae a reiterat solicitarea ca SRI să comunice integral toate înregistrările pe care le deține cu privire la inculpatul Voicu Cătălin din datele de 3 august 2009 și 11 septembrie 2009, fără nici o cenzură.

Avocat Ilie Iordăchescu a arătat că solicită o copie a DVD-ului transmis de SRI, cerând totodată respingerea solicitării făcute de procuror în sensul audierii acestuia în ședință secretă.

Avocat Mihai Neamț a susținut că DVD-ul transmis de SRI este o probă în procesul penal la care conform procedurii au acces toate părțile din dosar, și nu există un temei legal pentru a fi admisă solicitarea Parchetului de a fi întâi audiat DVD-ul și ulterior să se permită accesul părților la această probă.

Procurorul a arătat că solicită să fie puse la dispoziția părților transcrierea înregistrărilor aflate pe DVD-ul în cauză.

Instanța a pus în discuția părților solicitarea procurorului vizând transcrierea înregistrărilor de pe DVD.

Avocat Șerban Nicolae a arătat că DVD-ul conține doar 2 listinguri, este suport digital și nu au ce anume să transcrie.

Avocat Cazacu Ioan a arătat că nu solicită transcrierea ci dorește o copie a DVD-ului.

Avocat Mihai Neamț a susținut că solicită întâi să fie ascultat DVD-ul și, ulterior, eventual să se solicite transcrierea.

ÎNALTA CURTE

Asupra cererii de revocare a măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara, formulată de inculpatul Cășuneanu Costel, și asupra cererilor formulate de inculpații Voicu Cătălin, Cășuneanu Costel și Costiniu Florin prin apărătorii aleși, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată la data de 12 iulie 2011, inculpatul Cășuneanu Costel, prin apărătorii aleși, a solicitat în

conformitate cu dispozițiile art.139 alin.2 teza a II-a din Codul de procedură penală, revocarea măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara luată împotriva sa, în cursul urmăririi penale, prin încheierea nr.245 din 12 aprilie 2010 a Înaltei Curți de Casație și Justiție și, ulterior, în cursul judecății, prin încheierea nr.962 din 3 iunie 2010, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală -, în dosarul nr.4489/1/2010, încheiere rămasă definitivă prin decizia penală nr.429 din 9 iunie 2010 a aceleiași instanțe – Completul de 9 judecători -, întrucât nu mai există vreun temei care să justifice menținerea măsurii.

În cererea scrisă depusă la dosar și susținută oral la termenul de judecată din data de 7 septembrie 2011, inculpatul a susținut, că de la data sesizării instanței până în prezent se poate observa că măsura preventivă și-a atins scopul pentru care a fost luată, temeiurile concrete ce au stat la baza luării acesteia nu mai există, măsura nu se mai justifică în mod concret și a devenit disproporționată în raport cu scopul pentru care a fost luată, tinzând la a perpetua restricția dreptului fundamental al libertății de circulație în afara teritoriului țării, ceea ce este inadmisibil atât din perspectiva art.53 din Constituție, cât și a art.2 din Protocolul nr.4 adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În concret, inculpatul a susținut că scopul pentru atingerea căruia a fost luată măsura - printre altele, constând în asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, justificată de necesitatea administrării cu celeritate a probelor, - a fost epuizat motivat de împrejurarea că până în acest moment procesual s-au administrat toate probele pe care se întemeiază rechizitoriul (au fost ascultați toți inculpații și toți martorii pe baza declarațiilor cărora s-a dispus trimiterea sa în judecată, iar în ce privește expertiza criminalistică încuviințată de instanță, aceasta nu poate justifica menținerea măsurii, deoarece lipsește posibilitatea obiectivă ca inculpatul să zădărnicească aflarea adevărului prin influențarea expertului, distrugerea sau alterarea vreunui mijloc material de probă, în condițiile în care suporturile tehnice pe care sunt stocate convorbirile telefonice purtate de el cu coinalpații din cauză se află în posesia organului judiciar).

Referitor la celeritatea în administrarea probelor, inculpatul a făcut trimitere la atitudinea procesuală pe care a

proportionalitate între o atare măsură și scopul urmărit prin dispunerea ei, inculpatul a solicitat revocarea măsurii obligării de a nu părăsi țara.

Examinând cererea formulată, Înalta Curte constată că este fondată.

Din actele și lucrările dosarului rezultă că prin încheierea nr.604 din 9 aprilie 2010 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția penală, a fost admisă propunerea de arestare preventivă formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a corupției – și, în temeiul art.149¹ alin.1 raportat la art.143 alin.1 și 4 și art.148 alin.1 lit.f din Codul de procedură penală, s-a dispus arestare preventivă a inculpatului Cășuneanu Costel pe o perioadă de 29 de zile, începând cu data de 10 aprilie 2010 până la 8 mai 2010, inclusiv, emițându-se mandatul de arestare preventivă nr.2/4 din 10 aprilie 2010.

Împotriva încheierii sus-menționate a declarat recurs inculpatul, recurs care a fost admis prin încheierea nr.245 din 12 aprilie 2010 pronunțată în dosarul penal nr.3023/1/2010 al Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul de 9 Judecători. Prin aceasta din urmă încheiere, s-a casat hotărârea anterior pronunțată și, în rejudecare, s-a respins propunerea de arestare preventivă, s-a revocat măsura arestării preventive luată față de inculpat, s-a dispus punerea de îndată în libertate a acestuia de sub puterea mandatului de arestare preventivă nr.2/4 din 10 aprilie 2010 și, în baza art.149¹ alin.12 raportat la art.146 alin.11¹ cu referire la art.145¹ alin.1 și 2 din Codul de procedură penală, s-a luat față de inculpat măsura obligării de a nu părăsi țara pe o durată de 30 de zile de la data punerii efective în libertate a inculpatului, cu instituirea în sarcina acestuia a obligațiilor prevăzute de art.145¹ raportat la art.145 alin.1¹ și 1² din Codul de procedură penală.

Prin ordonanța procurorului nr.310/P/2009 din 10 mai 2010, măsura obligării de a nu părăsi țara luată de instanță cu ocazia soluționării recursului împotriva încheierii prin care instanța de fond a luat măsura arestării preventive împotriva inculpatului, a fost prelungită până la data de 10 iunie 2010, inclusiv.

Plângerea formulată de inculpat împotriva ordonanței procurorului de prelungire a măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara a fost respinsă ca nefondată prin încheierea din

avut-o pe parcursul desfășurării procesului penal, constând în aceea că a participat activ la administrarea probelor; prin cererile pe care le-a formulat nu a urmărit tergiversarea judecării cauzei; s-a prezentat la toate termenele stabilite de instanță; a respectat programul de supraveghere la care a fost supus în virtutea controlului judiciar care însoțește măsura obligării de a nu părăsi țara, apreciind că nu se poate fi afectată în situația în care s-ar dispune revocarea măsurii.

Cu privire la durata rezonabilă a desfășurării judecării, inculpatul a învederat faptul că măsura preventivă este menită a-și aduce contribuția la respectarea acestei cerințe, atunci când vizează preîntâmpinarea unui comportament procesual concret, de natură a duce la tergiversarea procedurilor și implicit, la nesocotirea duratei rezonabile prin lungirea nejustificată a procesului penal. Or, în speță lipsește o asemenea manifestare obiectivă care să justifice menținerea măsurii preventive, ca o garanție a soluționării cu celeritate a procesului pentru a se garanta celeritatea procesului penal; din contră, premisa comportamentală este pozitivă și, în mod efectiv este manifestată în sprijinul celerității, aceasta fiind necesară în egală măsură, și pentru ocrotirea interesului personal care este acela de a obține cât mai repede o confirmare a inexistenței vreunei infracțiuni.

În fine, în opinia inculpatului, dacă s-ar menține în continuare măsura preventivă a obligării de a nu părăsi țara, în raport de natura și gravitatea infracțiunii pentru care a fost trimis în judecată, s-ar încălca prezumția de nevinovăție, întrucât în acest moment procesual, gravitatea presupusei fapte poate fi apreciată numai „in abstracto”, raportat la pericolul social abstract al infracțiunii pentru care s-a întocmit rechizitoriul, nu și „in concreto” (relativ la respectarea prezumției de nevinovăție cu ocazia luării și menținerii măsurilor preventive, a fost invocată jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, cauza Patsouria c. Georgiei, cauza Tănase c. României).

Invocând prevederile art.139 alin.2 din Codul de procedură penală, precum și condițiile în care instanța de contencios european a stabilit că aplicarea de către autoritățile naționale a unei măsuri ce constituie o limitare a libertății de circulație este compatibilă cu art.2 paragraf 3 din Protocolul nr.4 adițional la Convenție, cu referire în special la caracterul ei necesar într-o societate democratică și la respectarea raportului de

data de 17 mai 2010 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul penal nr.4186/1/2010.

Prin rechizitoriul nr.310/P/2009 din 20 mai 2010 întocmit de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a corupției – s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului Cășuneanu Costel, -alături de alți trei inculpați-, pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență, faptă prevăzută și pedepsită de art.6¹ din Legea nr.78/2000 cu modificările și completările ulterioare, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal.

În esență, în actul de sesizare a instanței s-a reținut că inculpatul Cășuneanu Costel, în mod repetat, la diferite intervale de timp și în baza aceleiași rezoluții infracționale, în anul 2009 a promis coinculpatului Voicu Cătălin că-i va remite suma totală de 260.000 euro și i-a dat efectiv, 200.000 euro în schimbul asigurărilor primite de la acesta, că va interveni pe lângă magistrații Secției de Contencios Administrativ și Fiscal din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție investiți cu soluționarea dosarului nr.3360/2/2009 având ca obiect litigiul dintre S.C. „PA&CO International” S.R.L. Bacău, societate al cărei administrator este inculpatul și C.N.A.D.N.R. și-i va determina să pronunțe o soluție favorabilă societății comerciale menționate.

După înregistrarea dosarului la instanță, prin încheierea nr.962 din data de 3 iunie 2010 pronunțată în dosarul penal nr.4489/1/2010, Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție a dispus luarea față de inculpat a măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara, prevăzută de art.145¹ din Codul de procedură penală raportat la art.145 din același cod, începând cu data de 11 iunie 2010, ora 9⁰⁰, încheiere rămasă definitivă prin decizia penală nr.429 pronunțată la data de 9 iunie 2010, în dosarul nr.4979/1/2010 al aceleiași instanțe, Completul de 9 Judecători, prin respingerea ca nefondat a recursului formulat de inculpat.

În motivarea încheierii, instanța de fond a reținut, în esență, că sunt îndeplinite condițiile cumulative prevăzute de art.136 alin.1 și 8 din Codul de procedură penală, luarea în cursul judecății a măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara, fiind justificată de natura și gravitatea infracțiunilor pentru care inculpatul a fost trimis în judecată, dar și de scopul de a garanta buna desfășurare a procesului penal, în vederea

respectării duratei rezonabile a desfășurării judecării și administrării cu celeritate a probelor.

În conformitate cu dispozițiile art.139 alin.2 teza a -II-a din Codul de procedură penală, măsura preventivă - în speță măsura preventivă a obligării de a nu părăsi țara -, trebuie revocată din oficiu sau la cerere, atunci când nu mai există vreun temei care să justifice menținerea acesteia.

Inexistența vreunui temei care să justifice menținerea în continuare a măsurii preventive, este supusă aprecierii instanței de judecată care are îndatorirea de a constata dispariția temeiului pentru care a fost luată măsura.

Revocarea măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara trebuie examinată însă, și în raport cu dispozițiile art.5 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului, dar și ale art.2 din Protocolul nr.4 adițional la Convenția menționată. Potrivit paragrafului 2 al acestui din urmă text „orice persoană este liberă să părăsească orice țară, inclusiv pe a sa”.

Paragraful 3 al articolului susmenționat statuează că „exercitarea acestui drept nu poate face obiectul altor restrângeri decât acelea care, prevăzute de lege, constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, siguranța publică, menținerea ordinii publice, prevenirea faptelor penale, protecția sănătății sau a moralei, ori pentru protejarea drepturilor și libertăților altora”.

În sistemul european de protecție a drepturilor omului, conceptul de libertate are două componente: prima, este cea prevăzută în art.5 din Convenție, care garantează libertatea și siguranța persoanei, acestea privind libertatea sa fizică și anume dreptul oricărei persoane de a nu fi reținută sau arestată în mod abuziv; cea de-a doua privește restricțiile la libertatea de circulație, care intră în domeniul de aplicare al art.2 din Protocolul nr.4 adițional la Convenție. Dreptul la libera circulație atât în interiorul unui stat, cât și între state nu este absolut, exercitarea acestuia, putând face obiectul unor restrângeri, astfel cum sunt prevăzute în art.2 paragraf 3 din Protocolul nr.4.

Cât privește necesitatea menținerii măsurii preventive într-o societate democratică, instanța europeană a statuat că prevederile aplicabile într-un stat trebuie să respecte pe cât posibil, valorile unei societăți democratice, în special preeminența dreptului. Pe de altă parte, autoritățile judiciare naționale pot dispune restrângerea libertății de mișcare a unei

persoane cu respectarea necesității proporționalității măsurii și a scopului pentru care aceasta a fost dispusă.

Înalta Curte constată că la momentul luării, măsura obligării de a nu părăsi țara a fost necesară pentru a se asigura buna desfășurare a procesului penal, fiind proporțională cu gravitatea acuzației penale adusă inculpatului și cu scopul urmărit prin dispunerea acesteia, și în concordanță, atât cu legislația internă – art.143 din Codul de procedură penală –, cât și cu dispozițiile art.2 paragraful 3 și 4 ale Protocolului nr.4 adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

La acest moment procesual, instanța constată însă, că nu se mai justifică menținerea măsurii preventive dispusă în cauză, față de împrejurarea că au fost ascultați inculpații și toți martorii indicați în rechizitoriu, pe baza declarațiilor cărora s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului Cășuneanu Costel și care au perceput direct activitatea infracțională pretins a fi fost săvârșită de către acesta. Martorii care urmează a fi audiați în cauză, cunosc aspecte ce vizează presupusa activitate infracțională desfășurată de coinculpatul Locic Marius.

Conduita inculpatului de a se prezenta la toate chemările organelor judiciare, inclusiv, în perioada în care împotriva sa, organul de urmărire penală nu a luat nici o măsură preventivă, respectarea de către acesta a programului de supraveghere impus pe durata măsurii, sunt aspecte de natură a crea convingerea instanței că scopul procesului penal, astfel cum este definit în art.136 alin.1 din Codul de procedură penală, respectiv buna desfășurare a procesului penal, poate fi atins și în condițiile în care se va revoca măsura preventivă prevăzută în art.145¹ din Codul de procedură penală luată față de inculpat și că menținerea în continuare a măsurii nu mai poate fi privită ca fiind necesară într-o societate democratică.

În ce privește riscul ca inculpatul să zădărnicească aflarea adevărului prin influențarea martorilor, distrugerea sau alterarea mijloacelor materiale de probă, Înalta Curte constată că un atare risc nu mai există deoarece, așa cum s-a arătat, probele în acuzare și în apărare referitor la acesta au fost administrate, iar expertiza tehnică dispusă în cauză, vizează stabilirea autenticității convorbirilor telefonice purtate de inculpat cu ceilalți coinculpați, convorbiri care deja au fost interceptate și stocate pe suporturile aflate în posesia organului judiciar, procesele-verbale de redare a acestora fiind atașate la dosar.

În plus, măsura tinde să devină, pe de o parte excesivă datorită scurgerii timpului (măsura a fost luată în cursul urmăririi penale la data de 12 aprilie 2010 și ulterior în cursul judecății la data de 3 iunie 2010), iar pe de altă parte, disproporționată în raport cu scopul urmărit prin luarea acesteia.

În consecință, constatând că nu mai există vreun temei care să justifice menținerea măsurii, în baza art.139 alin.2 teza a II-a din Codul de procedură penală, se va admite cererea inculpatului Cășuneanu Costel și se va revoca măsura preventivă a obligării de a nu părăsi țara luată împotriva acestuia.

Referitor la cererea formulată de inculpatul Voicu Cătălin, de a se solicita Parchetului de pe lângă - Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție să înainteze instanței suporturile originale ale înregistrărilor efectuate, Înalta Curte o va respinge în raport de conținutul adresei nr.310/P/2009 din 11 aprilie 2011, prin care parchetul a comunicat că suporturile originale ale înregistrărilor ce fac obiectul expertizei criminalistice dispuse în cauză au fost înaintate instanței la data de 23 februarie 2011, în conformitate cu dispozițiile art.91³ alin.3 din Codul de procedură penală (fila 198 dosar instanță). În ce privește copiile suporturilor originale, acestea nu au fost solicitate de expert, prin adresa nr.222 din 23 februarie 2011, Institutul Național de Expertize Criminalistice, a cerut instanței să pună la dispoziția expertului înregistrările supuse expertizării pe **suportul original** și nu copii ale suporturilor respective.

În ce privește cererea formulată de inculpatul Cășuneanu Costel în sensul ca expertul să comunice în scris metodele, programele de calculator și bazele de date ce vor fi utilizate pentru efectuarea expertizei, precum și a standardelor, metodelor sau normelor de bune practici ce vor fi folosite pentru calcularea științifică a posibilității de stabilire a caracterului autentic sau copie a înregistrărilor efectuate, Înalta Curte apreciază că nu este utilă și nici concludența soluționării cauzei. Solicitățile inculpatului fac parte din metodologia de întocmire a expertizei și de care expertul are obligația să țină seama, în caz contrar, părțile interesate având posibilitatea să formuleze obiecțiuni, după cum instanța poate uza de prevederile art.124 din Codul de procedură penală.

Cererile inculpaților Voicu Cătălin și Cășuneanu Costel privind comunicarea de către S.R.I. a notelor de transcriere a

convorbirilor telefonice din datele de 3 august 2009 și 11 august 2009, în integralitatea lor, vor fi respinse în raport de conținutul adresei nr.1819690 din 5 septembrie 2011 prin care Serviciul Român de Informații a comunicat instanței că nu mai deține alte date în afara celor comunicate, că în exploatarea mandatului au fost conservate tehnic, exclusiv convorbirile dintre inculpați cu relevanță din punct de vedere penal sau pentru securitatea națională nu și cele care vizează aspecte referitoare la viața intimă, privată, familială.

Referitor la cererea inculpatului Costiniu Florin, privind completarea obiectivelor expertizei în sensul ca expertul să stabilească autenticitatea înregistrărilor, Înalta Curte o va respinge, întrucât solicitarea inculpatului constituie obiectiv al expertizei dispusă în cauză.

Se va lua act de încetarea contractului de asistență juridică încheiat de inculpatul Voicu Cătălin cu avocatul Dinu Mihai.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D I S P U N E:**

Amână cauza la 3 octombrie 2011, ora 14,00, Sala Secției Contencios Administrativ și Fiscal.

Admite cererea formulată de inculpatul Cășuneanu Costel.

În baza art. 139 alin. 2 teza a II-a din Codul de procedură penală, revocă măsura obligării de a nu părăsi țara instituită în sarcina inculpatului Cășuneanu Costel prin încheierea nr. 962 din 3 iunie 2010 pronunțată în dosarul nr. 4489/1/2010 al Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția penală.

Inculpații Voicu Cătălin, Costiniu Florin, Cășuneanu Costel și Locic Marius au termen în cunoștință.

Se vor cita martorii din acte, lipsă la acest termen, Bărbulescu Lidia, Rușitoru Mihăiță Cătălin și Suditu Andrei, ca în precedent și martorii propuși de inculpatul Costiniu Florin: Măniuguțiu Nicolae și Iacob Ioana prin notă telefonică la sediul Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pune în vedere apărătorului ales al inculpatului Costiniu Florin să indice în scris adresa la care domiciliază martora Dumitru Magdalena, propusă de inculpat, pentru a fi citată.

Admite cererile formulate de inculpații Cășuneanu Costel, Voicu Cătălin și Costiniu Florin și dispune copierea și punerea la dispoziția acestora, pe cheltuiala inculpaților, a DVD-ului marca

PRINCO înaintat de S.R.I. cu adresa nr. 1819690 din 5 septembrie 2011.

Respinge cererea formulată de inculpatul Voicu Cătălin privind solicitarea de a cere Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție înaintarea suporturilor originale ale înregistrărilor.

Respinge cererea formulată de inculpatul Cășuneanu Costel privind efectuarea unei adrese către INEC prin care să se solicite expertului să comunice în scris metodele, programele de calculator și bazele de date ce vor fi utilizate pentru efectuarea expertizei, precum și a standardelor, metodelor sau manualelor de bune practici ce vor fi folosite pentru calcularea științifică a posibilității de stabilire a caracterului autentic sau copie a înregistrărilor efectuate.

Respinge cererile formulate de inculpații Voicu Cătălin și Cășuneanu Costel privind solicitarea de la S.R.I. a notelor de transcriere a convorbirilor telefonice, în integralitatea lor, din datele de 3 august 2009 și 11 septembrie 2009, ca nefiind utile și concludente.

Respinge cererea formulată de inculpatul Costiniu Florin privind completarea obiectivelor expertizei în sensul dacă expertul poate stabili autenticitatea înregistrărilor fără a avea la dispoziție echipamentele folosite la înregistrare, ca nefiind utilă și concludentă.

Amână pronunțarea asupra cererilor formulate de inculpații Voicu Cătălin, Cășuneanu Costel și Costiniu Florin privind emiterea unei adrese către S.R.I. în vederea declasificării echipamentelor și informațiilor privind echipamentele folosite la efectuarea înregistrărilor și convorbirilor telefonice purtate de inculpați, la data de 3 octombrie 2011.

Cu recurs în ceea ce privește cererea formulată de inculpatul Cășuneanu Costel privind revocarea măsurii obligării de a nu părăsi țara.

Pronunțată în ședință publică, azi 7 septembrie 2011.

PREȘEDINTE,

M.S. Popescu

JUDECĂTOR,

V. Cameniță Pașca

JUDECĂTOR,

T. Gherasim

MAGISTRAT ASISTENT,

A.D.Ionescu